

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAV. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ВАРНА

ПЕРИОДИКА

№ 203 1922 г.

АБОНАМЕНТ:

10 броя 450 лв., 20 броя 9 лв., 40 броя 15 лв. Един брой 50 ст. Двоен — 1 лв.

1922/1 - 21 н. 12, 13, 14

1923/1 - 22

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 6 Септември № 26

Варна.

Българска Работническа Комунистическа Партия.

„Освобождението на работниците е дело на самите работници“ Маркс.

МАНИФЕСТ

към българските работници.

Другари работници,

През мартенските дни на 1917 год. руския пролетарият с сжкрушителен удар смаза многовековния кървав монархизъм на царска Русия. Пред ноемврийските дни на същата година, руския пролетарият сринна класовото господство на руската буржуазия. Тези безподобни в историята на човечеството подвизи вселиха в гърдите на всесветските роби на капитала неугасима жажда за освобождение от гнусната и кървава диктатура на всесветската буржуазия. Направения пробив на фронта на империализма и революционните поври на всесветския пролетарият раздрусиха до основи стария гнил свят.

Пролетарските революционни борби в Русия, централна и източна Европа, заставиха хищниците, под страх на сгромолясане, да прекратят войната без да я доведат до нейния логичен край, като сключиха гнил мир, който никога не задоволява. Встъпването на пролетарията в ерата на откритата гражданска война на класите, застави буржуазията да ликвидира на бърза ръка с империалистическата война, за да

заеме стратегическите си позиции против пролетарията. Тези позиции се оказаха подкопани и стария свят трябваше да рухне неминуемо. Измената на втория интернационал продължи дните на буржуазното господство. Световното равновесие е нарушено. Невъобразим хаос е в международните економически и политически отношения. Сжглашението разруши милитаризма, а заедно с това и военната индустрия в победените страни, особено в Германия. Германската буржуазия, с сждействието на социалпредателите, впрегна чрез нечувана експлоатация и потисничество огромните пролетарски маси в една интензивна индустриална деятелност. Ниската германска валута отвори границите, които на външния пазар на страните победителки, за стоките на германската индустрия. Това, което не можаха да сторят германските щикове, стори го безчовечната експлоатация на работническия труд. Високата валута на победителките помрачи славата на тяхното победоносно оржие. Стоките им не могат да се пласират, затварят се индустриални заведения и огромни маси безработни се изхвърлят на улицата. Безпощадната експлоатация на гладуещите в победените, масовата гладна безработица в победителките трупат пролетарската революционна енергия, която неминуемо ще се разрази в революционни бури. Само пролетарската диктатура ще премахне капиталистическите противоречия.

Другари работници,

Пет години вече буржуазния свят е в предсжртна агония и пролетарията не се решава да го премахне веднаж за винаги. Напротив: огромни маси пролетарии, организирани в втория, две и половината и третия московски интернационали, сжтрудничат в делата на буржуазията — да се сжживи.

Небивалите страдания, които пролетарията преживе от избухването на всесветската касапница до днес, сж недостатъчни за неговото освобождение. Робската психология, при-

вита от капиталистическата диктатура, отровеното — с заблужденията на буржуазната идеология — сжздание сж една преграда по пътя на революционния комунизъм. Преди всичко трябваше да се срине тази преграда — да се ликвидира с всичките предразсждаци на работническото движение до 1921 год. Един от тези предразсждаци е парламентаризма, който ангажира пролетарията с стабилитета, управлението и защитата на буржуазната държава.

Друг предразсждак е легалитетът, който парализира неговата революционна воля, като с дребнобуржуазния пасифизъм се фалшифицира неговата тактика. Трети предразсждак е синдикализмът, чрез който се подхранва самовластна бюрокрация — страхлива, продажна и изменническа. Четвърти предразсждак е култа на „изпитаните вождове“. Водителите на Московския Интернационал измениха на пролетарията, както и водителите на втория интернационал — последните предателства в тила, а първите на огнената линия, в разгара на класовата битка. Природата на водителите от Московския интернационал е същата, като на водителите от втория интернационал — интелегентска, опортюнистическа, готова на компромиси, с една дума — радикалствующа. Тия вождове са чужди на класовия инстинкт на пролетарията и те правят днес завои на десно към капитализма. Московския Интернационал, чрез Руската сжветска власт говори за сжжителство с най-яростните империалистически хищници на Англия, Франция и Америка, а в своите национални секции предприема хайка против революционния пролетарият.

Контр-революционното дело на III интернационал отвори очите на най-сжзнателните пролетарии във всички страни и те поемат делото на революцията в своите собствени ръце, като отхвърлят всякакви сжтрудничество с изменническата радикалствующа буржуазна интелегенция, с дребната буржуазия, с елементите на средните и междини класи и основават своите работнически комунистически партии и своя работнически комунистически интернационал.

Другари работници,

Година и половина ни бе необходимо за идейното ни самоопределяне като леви революционни комунисти в България. На свиканата тази година конференция в Сливен сжздадохме Българската Работническа Комунистическа Партия — единствената революционна организация в нас. Сжзнателният революционер-работник с радост ще посрещне това смело дело, пълно с отговорности, без да се плаши от отчаянието и безсходността, в която са изпаднали работническите маси, вследствие измената и предателството на своите водачи. С нарастването на революционното сжздание и организация на всесветския пролетарият, революцията се дига от мжртвата точка към светлото бъдеще на комунизма.

Бъл. Раб. Ком. Партия не е партия общогражданска на широкия дребнобуржуазен мегдан, в нея няма място за радикалствующата буржуазна интелегенция; тя е организация чисто пролетарска — производствена. Нейната цел е трудовото комунистическо общество. Българ. Раб. Ком. Партия ще осжществи своята цел чрез безпощадна проле-

тарска диктатура, като отхвърля сжтрудничеството с малоимотната дребна буржуазия, която е само разрушаваш, погромаджийски и бандитски фактор в революцията. Дребната буржуазия чака от революцията не комунизъм, а увеличение на своя малък имот — тя в революцията е мост на радикалствующата буржуазна интелегенция, да се докопа до властта, да се превърнат работническите сжвети в сжвети на малоимотните, да се насажда бюрокрацията, да саботира комунизма, да се върне частната собственост и капитализма. Русия ни даде сжплия исторически опит за ролята на дребната буржуазия — тжж наречените малоимотни.

Б. Р. К. П. е за революционния морал. Тя отхвърля религиозните предразсждаци, спекулативните обрядности, буржуазните морални задължения и „правови“ отношения. Тя отхвърля и тесняшкия легалитет и пасифитет, сведени до „несжпротивление на злото“, подсладени с „големи морални победи“.

Другари работници,

Международният пролетарият е още в ръцете на буржуазията, но той има сили да се изтргне от тия кървави ръце, стига да се освободи от предразсждците си до преди империалистическата касапница. Той е още в мжртвите форми на организация и се кланя на буржуазния демократизъм, изобретение на буржуазната радикалствующа интелегенция, но гордото революционно сжздание вече си пробива път. Българския революционен пролетарият сжздаде основата на своята Работ.

Ком. Партия — своята ръководителка. Идеата за обща масова работническа организация в рамките на производството зрее всеки ден и в скоро време тжж идея ще се вжплоти в дело. — Сжздаването на общия работнически революционен юнион.

Другари работници,

Преди година и половина, когато за пръв път блесна „Искра“ — органа на живата пролетарска мисъл — натрапилите се и патентовани вождове — лжекомунисти, подло и клеветнически се нахвърлиха да я огъсят и с това да огъсят пролетарското сжздание, но това не им се отдале. Тжж „Искра“, която те нарекоха „Искра“ на побжркани и анархистически глави, пламна в пролетарското сжздание и днес вече като „Работническа Искра“ е единствен комунистически факулт, който осветява пътя на пролетарската революция. Жалките тжмнеющи светла: Благоевци, Кабакчиевци, Коларовци се провалят в пропаста, която историята откри за изменниците и предателите. Днес в техните глави е бжрканица и пълна анархия.

Напред другари в името на комунизма, на организиран и сжзнателен шрум, срещу гнилия капитализъм, под развето и издигнато от собствените ви ръце знаме, под ръководството на Б. Р. К. Партия и Работнически Интернационал.

Да живее Бъл. Раб. Ком. Партия!
Да живее Раб. Ком. Интернационал!
Да живее всесветската революция!
Долу каменниците и предателите на пролетарската революция.

От ЦИК на БРКП.

I КОНГРЕС НА РАБОТНИ. КОМУНИСТ. ИНТЕРНАЦИОНАЛ

Наскоро ще се свика учредителния конгрес на комунистич. работнически интернационал. Това се случва във време, през което III интернационал — начело със своята Екзекутива и чрез отделните свои секции — открито се предлага на II интернац. за сжтрудничество. Време, през което капиталистите развиват трескава деятелност чрез своите светски фирми, без да бждат смущавани още сериозно от пролетарията, който от своя страна отстъпва крачка по крачка, а често с грамаден скок, пред капитала. А пролетариите насочват погледи към бъдещето и тяхното класово сжздание, изглеждат да е още по-неразвито и по-забъркано отколкото, когато и да било по преди.

В противовес на блясъка при II конгрес на така називаемия III интернационал — който стана в обятията и под закрилата на великата пролетарска диктатура в Русия, в едно, както никога по преди, развълнувано световно време — липсва на настоящия конгрес на Р. К. И. всичко подобно. Заради това пък той има нещо друго: той притежава огромната сума от опитности, относно революцията в капиталистически неразвития изток, както и на висококапиталистическия запад; той не е обжжрян чрез никакви интереси и свръзки, нито пък вжзпрепятствуван, за да разгледа всички неща обективно и изведе из тях такива изводи, които само единички са в полза на класовата борба на пролетарията, на оная класова борба, която се сжстои в самостоятелност на класовото действие.

Оттук следва тоже задачата на този конгрес. Целта, която той като конгрес има да достигне, е: Изработване и изложение, на необходимостта от интернационална пролетарска класова борба в днешната епоха и на възможностите за нейното прекарване.

За достигане това, конгреса трябва да се справи главно с две неща. Първото той ще изследва обективните основи на класовата борба, което значи от една страна, една входяща изчерпателна анализа на световното економическо-политическо положение. С други думи, ще се дебатира върху капитализма, като система.

От друга страна ще се представи материалното и душевно сжстояние на работническото при днешната ситуация, едно критическо изследване на работническото движение изобщо.

Тогава трябва да се извлекат заключенията от тия изследвания и така, тая част от работата на конгреса върху проблемата на К. Р. И., ще се продължи сама по себе.

Тук ние можем да направим само единични забележки към отделни пунктове, когато входящи реферати по всички вжпроси образуват основата. Самият конгрес ще трябва след това да оформи из тия реферати ония насоки, които изцяло ще образуват научната и пропагандаторска основа за бъдещата дейност на К. Р. И., а с това и за продължение на класовата борба изобщо.

* * *

От всички комунистически работнически партии настоящата криза на капитализма се обозначава като негова смжртна криза. Обаче това не значи, че трябва да се произнася смжртна присжда или пък да бжде определено времето, в което с капитализма се е окончателно привжршило и пролетарията поема господството. Тоя момент може да лежи по-близо, или по-далеко, защото този, днес, който базира основи и тактика на класовата борба върху желанието, надежди или празни предположения, може още сега да си прибере багажа и отиде при социал-демократите.

Смъртна криза, крайна криза, значи хроническа световна криза на капитализма, като на една система.

От друга страна: капитализма, като икономическа система, е достигнал до една точка на развитие, при която той не е в състояние да сведе производството и продажбата в съзвучие. Той не може да възстанови производството при старите производствени отношения. Политическата държавна форма днес бива разрушавана. Националната държава се интернационализира, като на нейно място се появява интернационалният икономически консорциум. В борбата между национални конкуренти този процес води към все по-изострена криза. А подобни акумулации и концентриции уславят едно екстензиано, както и интензивно възкачване се ограбване. Ето защо нови войни са вероятни.

От друга страна числото на пролетариите е огромно — в напредналите капиталистически страни 70 и повече процента от населението. И само чрез най-брутално унищожение на една голяма част от този пролетариат (мнимо изграждане) и продължение на капиталистическата система, експлоатираният могат да извършат революцията, к. з. да поемат властта, ако те искат, и да видоизменят начина на производството. Революционно напредналата част на пролетарията позна тази действителност и пое борбата против капитала и старото общество със средства и във форми, които са пригодени към икономическата основа на епохата, или изразено с думите на К. Маркс: „материалните производствени сили на обществото стоят в противоречие спрямо съществуващите производствени отношения“ (обществени отношения). Материалните поминачни условия на повисши производствени отношения (т. з. на комуналното стопанство) са излюпени в скута на старото общество.

След като — първо — всички тия факти бъдат от конгреса до един констатирани, един пункт ще се удостои с особено внимание: Опитите на капитала, да стане господар на кризата и неговите напрежения, към отново градивна работа. Не сполучили той в това, то все пак те могат да означават печалба на време. Към такива опити принадлежи — преди всичко вътре в единичните страни — особната преорганизация; експлоатацията на днешната държава, нейните отношения в икономическия процес; изграждане и устройство на тръстовете, директно и индиректно ла-

кейско подпомагане от страна на работничеството (на партияте и особено на синдикатите) за новоизграждане и спасение на „отечеството“. Шарлатанство на демократицията. Извън единичните страни, разтягащо интернационализиране на капитала. Мнението на известни национални капиталистически групи за интернационализиране на по-ниско стоящи, или изнемогащи конкурентски групи (като Австрия, Германия, Русия, Китай). Стопанските конференции на някогашната антанта, за които наскоро също Германия и Русия ще бъдат допустнати, опитите за стабилизиране на валутата, ревизирането на Версайлския договор и следващите го споразумения — всичко това представлява богат материал.

Из икономическите процеси ще се развият политическите, понеже политическият живот е огледална сянка на икономическия.

От особен интерес е бжде, да се посочи на политическата дейност от страна на немското правителство, на господстващата сила на интернационалния капитал в интернационализираната Германия.

В неразривна връзка с тия неща стоят естествено наслоенията на класовите отношения вътре в отделните страни на целия свят и градус на развитието на класовото съзнание. Тук всяка страна ще има своите особни нюанси и делегатите ще ги развият. Изобщо ще се дойде до заключението, че в победоносните страни има едно слабо възкачване в развитието на класовото съзнание, когато в победените-владее силна забързаност, конфузия, умора и упадък на духовете. Първият факт има основата си в постепеното подплъзване на победителите в собствена криза в органическа връзка с обществената революция. Вторият факт има главно три причини: те се състоят в превъзходството класово съзнание на капитала в тия страни (Германия) и неговата сила да си служи с всички средства, второ в предателството на ръководните тела на работническите организации, национални и интернационални, трето в самия пролетариат, сломен от душевното въздействие на войната и революциите, особено на расата, изпадане в дребно буржуазна апатия, падение, безнадеждност и т. н. Именно този ход на събитията даде възможност на капитала да задържи политическите си позиции, силно да закрепне и както във Вашингтон да прави опит за собствено единство.

Първия шурм на революцията е несъмнено изгубен. (Следва).

Из „Proletarier.“

А П Е Л

към Работническата класа в България.

Български работници, Изпълкома на III интернационал и тоя на „червените“ синдикати канят работниците от всички страни да образуват единен фронт „от всички партии, които се опират върху пролетарията!“ И за какво? За революционна борба против господството на капитала ли? За власта на раб. и войнишки съвети ли? За диктатурата на пролетарията ли? За шурмуване решително, с оръжие в ръка, крепостите на свесветската реакция ли? О, не — хиляди пъти не! Тия опасни и дяволски мисли отдавна са напуснали главата на III интернационал. Единия фронт е необходим само за борба заради парче хляб, заради мир и що годе човешки живот — за борба против мизерията и теглото, т. е. за дребни реформи на почвата на капитализма. Ето това са днес „голямите“ цели и задачи на мировата революция. Но какво значи единен фронт с партияте, опиращи се на пролетарията? То значи: Германските революционни работници, които ляха своята кръв в три революционни пристъпа, да се разцелуват със своите палачи от партията на Шайдеман и Носке, криволиците на Герм. революция и убийците на Либнехт и Роза, както и за „независимите“ слуги на буржуазията Ал Каутскиевци и С-е, то значи още: французките революционни работ-

ници да се прегърнат със своите продажни и верни буржуазни кучки: Алберт Тома, Ренодел и др., както изменниците Лонгевисти; италианските революционни пролетарии да се побратимят с цялата оная предателска буржуазна сволоч на Туратевци, Сератиевци, Дарагона и др. които и днес още са на верна служба у буржуазията и двореца. За България това значи: ние, революционните пролетарии, да се прегърнем братски с партията на Пастухова — общоделската сволоч (най-верните псета на буржуазията) и да целуваме неговия полицейски калъч.

Пролетарии, Можем ли ние да допустнем това? Единен фронт с социалпредателите, социалимпералистите — с убийците на пролетарията, с палачите на пролетарската революция? Но защо жреците на III интернационал, които до скоро клеймеха с печата на позора социалпредателите от II и III „Амстердамския“ интернационал, днес искат „единен фронт“ с тях? Защото, запомнете това добре, Славянска Русия изпусна и захвърли знамето на революцията и се нареди на фронта на международната буржуазия за „стопанското възстановление на Европа“, което значи, стопанското „заздравяване и закрепване на капитализма“. III Интернационал, като нейна законна рожба, абдикира от своите революционни

задачи, захвърли знамето на откритото и решително шурмуване, с оръжие в ръка, крепостта на капитала за власт и пролетарска диктатура“ и е готов да се обедини с всички, които се борят само за „парче хляб“ с всички слуги на буржуазията. Позивят за „единния фронт“ е позив не за борба, а за помирение (сжс социалпредателите, следов. и с самата буржуазия). С него III интернационал високо акламира и общоделската тактика на блокове и компромиси в и извън парламентите. Той дава, за това пълна свобода на своите секции „според местните условия“. С това III интернационал представа да бжде една „едина организация, излята от един метал“. Той спазва от историческата сцена и е мъртва вече за революционния пролетариат. Той даде, що можеше да се чака от него, повече е пакостно и илюзорно. Той е напълно загизил в блатото на опортюнизма и буржуазния реформизъм. Плодовете на неговата политика дават вече резултати: в Германия, абласта Брунсвиге образувано ново правителство от Шайдеманци и независими, с поддръжката на обединените комунисти (раб. вестник бр. 188 от 17.11)

Работници,

Свестете се! Време е да изправите своите чела, никаква унилоост, отчаяние. Напустнете мъртавите. Тяхх, ода на историческото развитие ще погребете достатъчно грижливо. Нас чакат нови борби. Голямата и решителна битка е пред нас, тя тепърва ще почне. Подгответе се за нея. Нито час, нито минута отлагане. Времето не чака. Международната контрареволуция е в пълна ход. Реакцията тжржествува на вред. Нейните вжлни ще бждат спрянни не от слабите бентове на „единния фронт“ между лжжекомунизма и социалпредателите — орждията на межд. капитал. Нужно е да изградим нов фронт — под знамето на революционния комунизъм. Приказката за „единния фронт“ е измама, лжжа, шарлатания. Тя ще заведе пролетарията от ново подопозорените и окържавени знамена на II, III и амстердамския интернационал — под знамето на контрареволуцията. Прочее, на работа мжжка — енергична за изграждане час по-скоро, нашият бжч революционен фронт под пурпурното революционно знаме на работнишкия комунистически интернационал! За него ще поведем решителната битка против капитала — за власт и диктатурата на пролетарията; за решителния шурм, с оръжие в ръка върху крепостите на капитала.

Всички на революционния фронт под развято знаме на революционния комунизъм — революцията.

Да живее работн. комунисти. интернационал!

Да живее Българската раб. комунистическа партия!

Да крепне революционния пролетарски фронт.

Да живее всемирната пролетарска революция.

От Ц. Из. К на Бжл. Р К Партия.

Вести от чужбина.

На 24 февруари т. г. в Франкфуртен Н./М. се е състояла социалистическа конференция, свикана по инициативата на Френската социал. партия и 2 1/2 Виенския интернационал. На нея са присъствали делегати от Франция, Англия, Италия, Германия и Белгия.

Взети са няколко резолюции — рецепти за възстановяване силите на умирающия световен капитализъм, от които характерни са:

В първата, като констатира банкрута на империалистичната политика на насилие, която засяга изключително пролетарията и за да възкръсне поне за малко неговия мощен и твърд замах върху умирающия гноясъл от кръв капитализъм, препоръчват за основа:

„Възстановяване капиталистическото стопанство в Русия, което кжзтановяване щело да бжде връзката за платежеспособността на Германия, а следователно и за закрепване на целото световно стопанство.“

Изглежда, че идеите на Стинес

са продиктували тая рецепта — резолюция на Социалпредателите.

Вжв втората резолюция те искат „всеобщо разоржжаване и заявяване“ (само че не протестираат, като шите тесняци Б. Н.) в случай на война работническите организации договарят с всеобща стачка. ще сжоржжено сжпротивление и За вжстава.

дума не сжкулчета са изпаднали Хилавите час пред засжхващи в смъртен уловителник — капитала. жизнен за тех ние се отразява тжх. В неговата смърт сж за това в ната собствена, такава и следунисон с III интернационал „г. ржж за обединение силите на работнищите вжв всички страни“, но не за дв се освободят работниците от веригите на капитала, а да ги вжзтановят.

Безогледна гавра.

В Келнеро-готварски глас, брой 3, от 1 март т. г., е поместена дописка под заглавие „Спечелена стачка вжв Варна“. В тая дописка се сжобщава, че работниците, на брой 7 души, са употребили всички средства, за да сломят упорството на господарите — кооператори на ресторанта „Обществен стол“, ала на празно — и най-после за това прибягнали до стачка.

Но питаме ние, кои са господарите на Ресторанта „Общ. стол“? Дописникжт, това, което не го е казал, ние ще го кажем. Ресторанта „Обществен стол“ се помещава в бившия клуб на тесните социалисти, който Местния Комитет го отстжпи на некой свои доближени мамелюци, единствената заслуга на които бже, че ржжмеха навремето против искристите. Всички тия господари — кооператори са най-добрите и „просветени“ партийни членове на теснолжже-комунистическата партия и днес. Това щом като е известно на работниците келнери, имали смисъл да се влачат още подир тая партия, която по своя сжстав е господарска?

Отговора оставаме на трезвомислящите работници.

Девня.

Трудовите условия, при които са поставени да работят работниците в тжрговските и др. мелници в река Девня, са непоносими. Понеже мелниците работят денонощно, повечето от тех се обслужват от един и сжщ персонал, който е принуден да работи по 12—16, пжк и 24 часа с малки прекжсвания за сжн. Средната работническа заплата, за този убийствен и непосилен труд, е 600 л. мес. и един хлеб. В тия работи на непрекжснат труд, жизнерадостни не се сжглеждат. Бледи, убити духом, изглеждат по-скоро на сенки, а не на хора. За тех никой не се е загрижил и нема да се загрижи. Нито трудов инспектор, нито широк социалист или тесен комунист. Всички тия са в услуга на господарите, защото и те самите са господари. Единственото спасение, да си помогнат работниците и се отжрвват от гнета на господаря-капиталист, е организирането им по мелници, а всички вкупом да сжставят мелничарското работническо сдружение — юниона.

Сжбщение.

Обржщаме вниманието на всички другари дописници да изпращат дописките и всички суми по вестника на адрес Жечо Дикиджиев, ул. „б септември“ № 22 Варна.

Дописките да бждат написани по възможност на една страница ясно и четливо. Това правило не се отнася за работническите писма, които ще се поместват в отдела Работническа Трибуна.

Тия от организациите и групите, които не са получили окржжното на Ц. И. К. от 15 март да го изискат чрез редакцията на вестника.

От ЦИК.

Фонд „Работнич. Искра“

Постжпления след Сливенската конференция.

По кв. № 2—15 лв., № 4—28, № 14/6—70 № 7—5, № 10—20. Всичко 138 — лв.